

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. május 30.
(OR. en)

9611/16

Intézményközi referenciaszám:
2016/0152 (COD)

MI 396
TELECOM 104
DIGIT 60
CONSOM 130
IND 116
COMPET 339
ENT 102
POSTES 3
JUSTCIV 155
PI 64
CODEC 772
IA 31

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. május 26.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 289 final
Tárgy:	Javaslat - AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 289 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 289 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.5.25.
COM(2016) 289 final

2016/0152 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 173 final}

{SWD(2016) 174 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

A 2015 májusában elfogadott digitális egységes piac¹ és a 2015 októberében elfogadott egységes piaci stratégia² jogalkotási intézkedést jelentett be, amelynek célja a területi alapú indokolatlan tartalomkorlátozás problémájának kezelése, valamint az állampolgárságon, a lakóhelyen vagy a székhelyen (a könnyebb hivatkozás érdekében ez az indokolás ezek mindegyikére „**lakóhely**”-ként hivatkozik) alapuló megkülönböztetés elleni átfogó fellépés.

E javaslat általános célja, hogy az egységes piacon a vevők számára jobb hozzáférést biztosítson az elérhető árukhoz és a szolgáltatásokhoz, a piacot a vevő lakóhelye alapján mesterségesen szegmentáló kereskedők által alkalmazott közvetlen és közvetett megkülönböztetés megakadályozásával. A vevők ilyen elbánásbeli különbségeket online vásárlás során tapasztalnak, valamint akkor is, amikor valamely másik tagállamba utaznak, hogy árukat vagy szolgáltatásokat vásároljanak.

A 2006/123/EK irányelv³ („szolgáltatási irányelv”) 20. cikkének (2) bekezdésében foglalt megkülönböztetésmentesség elvének végrehajtása ellenére azok a vevők, akik egy másik országból szándékoznak árukat vagy szolgáltatásokat beszerezni, továbbra is tapasztalják, hogy a kereskedő visszautasítja vagy eltérő feltételek mellett bonyolítja az eladást. Ennek elsősorban az az oka, hogy nem egyértelmű, hogy mely objektív kritériumok alapján indokolható, ha a kereskedő eltérő elbánásban részesíti a vevőket. E probléma megoldása érdekében a kereskedőknek és a vevőknek világosabban kell látniuk, hogy a lakóhelyen alapuló eltérő bánásmód mely helyzetekben nem indokolható.

E javaslat tiltja a weboldalakhoz és más online interfészekhez való hozzáférés letiltását, valamint a vevők átirányítását a weboldal egyik országhoz tartozó verziójáról valamely másik országhoz tartozó verziójára. E javaslat továbbá az áruk és szolgáltatások értékesítésének négy konkrét esetében tiltja a vevővel szembeni megkülönböztetést, és nem teszi lehetővé a megkülönböztetés e tilalmának passzív értékesítési megállapodásokkal történő megkerülését. A vevőkre és a vállalkozásokra – mint az áruk és szolgáltatások végfelhasználóira – egyaránt hatással vannak e gyakorlatok, ezért az e javaslatban meghatározott szabályokból a vevőknek és vállalkozásoknak is előnye származik. Azonban annak érdekében, hogy a kereskedők az európai versenyjognak megfelelően alakíthassák ki forgalmazási rendszereiket, ki kell zárni azokat a műveleteket, amelyek során az árukat vagy szolgáltatásokat valamely vállalkozás viszonteladás céljából vásárolja meg.

E javaslat nem tér ki az árképzésre, így a kereskedők továbbra is szabadon, megkülönböztetés-mentesen állapíthatják meg áraikat. E javaslat továbbá nem tárgyalja a dinamikus árképzést, amely során a kereskedők ajánlataikat idővel – a vevő lakóhelyével kapcsolatban nem álló tényezőktől függően – módosítják.

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2015) 550 final.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A 2000/31/EK irányelv⁴ („az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) szerint a származási ország elve lehetővé teszi az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó kereskedők számára a határokon átnyúló működést, valamint azt, hogy szolgáltatásaikat a székhelyük szerinti országra érvényes szabályoknak megfelelően nyújtsák. A szolgáltatási irányelv továbbá a szolgáltatás igénybevevőinek jogait tartalmazza, és 20. cikkének célja annak biztosítása, hogy az Unióban székhellyel rendelkező szolgáltatók vevőiket azok állampolgársága vagy lakóhelye alapján sem közvetlenül, sem közvetetten nem részesítik eltérő bánásmódban. A 20. cikk azonban nem foglalkozik megfelelő módon a vevők megkülönböztetésével, továbbá nem csökkentette a jogbizonytalanságot. Ez megnehezíti a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabály gyakorlati végrehajtását. Az esetleges kétségek elkerülése érdekében e javaslat biztosítja, hogy a szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdése és e rendelet közötti ellentmondás esetén e rendelet rendelkezései az irányadók.

Vannak további rendelkezések is, amelyek tiltják a – többek között – weboldalakhoz való hozzáférés megtagadásával vagy átirányítással történő, a lakóhelyen alapuló megkülönböztetést például a közlekedési ágazatban.⁵

A fizetési módok használatának terén érvényesítendő megkülönböztetésmentesség kapcsán a 260/2012/EU rendelet jelenleg is tiltja a kereskedők számára annak megkövetelését, hogy a fizetési műveletet csak egy megadott tagállamban nyitott bankszámláról lehet vérehajtani. Ez az alapelv más fizetési módok esetében nem létezik. Az (EU) 2015/71 rendelet a hitelkártyák használatát könnyítette meg azzal, hogy a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjainak vonatkozásában felső határt állapított meg. Az (EU) 2015/2366 irányelv⁶ az EU-n belüli lakossági pénzforgalom teljesen integrált piacát készítette elő. E rendelet egy lépéssel továbbmegy, mivel megakadályozza, hogy a kereskedők a vevő lakóhelyétől függően eltérő fizetési feltételeket alkalmazzanak. Fontos azonban megjegyezni, hogy a kereskedők dönthetnek arról, hogy a helyi, illetve a külföldi vevők esetében milyen fizetési módot fogadnak el.

A javaslat megfelel az alkalmazandó jogra és joghatóságra vonatkozó hatályos uniós jogszabályoknak⁷.

⁴ Az Európai Parlament és Tanács 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelve a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól.

⁵ Az autóbusszal közlekedő utasok jogairól szóló 181/2011/EU rendelet 1. cikkének a) pontja és 4. cikkének (2) bekezdése, valamint a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól szóló, 1177/2010/EU rendelet. A légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 1008/2008/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése és 16. cikkének (1) bekezdése a légi közlekedésben érvényesítendő megkülönböztetésmentességgel foglalkozik.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.), .

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

E javaslat kiegészíti a digitális egységes piaci stratégia és az egységes piaci stratégia kezdeményezéseit, és célja, hogy megteremtse a fogyasztók és vállalkozások szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférésehez szükséges feltételeket.

E kezdeményezések magukban foglalják a digitálistartalom-szolgáltatásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló irányelvre⁸, valamint a digitálistartalom-szolgáltatásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló irányelvre vonatkozó javaslatot⁹. E javaslatok célja a teljes körű harmonizáció megvalósítása az érintett területeken. Elfogadásuk után tovább csökkennek majd a tagállami fogyasztóvédelmi jogszabályok közötti különbségek, különösen azon jogorvoslati lehetőségek vonatkozásában, amelyekkel a vevők az áru vagy a digitális tartalom hibája esetén élhetnek.

Emellett a határokon átnyúló csomagkézbesítési szolgáltatásról szóló rendeletre vonatkozó javaslat célja, hogy a területen előmozdítsa az árak átláthatóságát és a szabályozói felügyeletet. A fogyasztók és a kisvállalkozások arról számolnak be, hogy a csomagkézbesítési szolgáltatások terén tapasztalható problémák – különös tekintettel a magas árakra – megakadályozzák őket abban, hogy más tagállamokba irányuló eladásaik vagy más tagállamból történő beszerzéseik mértékét növeljék. A fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló felülvizsgált rendeletre vonatkozó javaslat célja a nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságok közötti együttműködés javítása, valamint a fogyasztói követelések tekintetében megfelelőbb határokon átnyúló végrehajtási mechanizmus biztosítása. Mindkét kezdeményezés közzététele 2016. május 25-én várható. Az egységes héa-nyilvántartásba vételi elektronikus mechanizmus kiterjesztéséről szóló kezdeményezés célja a határokon átnyúló kereskedelem további egyszerűsítése a héa-nyilvántartásba vétel és héa-fizetés kereskedőket érintő adminisztratív terhének csökkentése révén.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

Jogalap

A javaslat az EUMSZ 114. cikkén alapul. Ez a cikk olyan intézkedések elfogadására hatalmazza fel az Uniót, amelyek célja egyebek között az áruk és szolgáltatások szabad mozgását akadályozó tényezők felszámolása. Az ilyen gátló tényezők megszüntetésére tett kísérleteket hatástalanná tehetik a magánfelek által kialakított, a belső piacot az országhatárok szerint szegmentáló akadályok. Ez különösen nagy problémát okoz a belső piacon, ahol a tagállamok vonatkozó jogszabályai nem eléggé egyértelműek, egységesek és hatékonyak ahhoz, hogy ezen akadályok ellen fel tudjanak lépni. A javaslat tehát azokra a gyakorlatokra irányul, amelyek akadályozzák az áruk és szolgáltatások szabad mozgását a belső piacon.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Az árukhoz és szolgáltatásokhoz való megkülönböztetés-mentes hozzáférés a belső piacon alapvetően határokon átnyúló ügy. Uniós beavatkozásra van szükség annak megakadályozására, hogy a határokon átnyúló kereskedelmi műveletek során ne

⁸ COM(2015) 634 final, Javaslat a digitálistartalom-szolgáltatásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvről.

⁹ COM(2015) 635 final, Javaslat az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvről.

érvényesüljön a lakóhely szerinti megkülönböztetés. A tagállamok általi jogszabályi beavatkozás nem elegendő a megkülönböztetésmentesség határokon átnyúló helyzetekben történő biztosításához. A hatékonyság tekintetében kizárólag az uniós beavatkozás garantálhatja, hogy a vevők árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek feltételei az egész Unión belül egységesek legyenek. Az uniós fellépés nagyobb jogbiztonságot nyújt azzal, hogy egyértelművé teszi azokat a helyzeteket, amelyekben a lakóhely szerint eltérő elbánás megkülönböztetőnek, és ennek következtében tiltottnak minősül.

- **Arányosság**

A javaslat célja, hogy az egész Unión belül előmozdítsa az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést. Elsősorban a kereskedők számára határoz meg célzott kötelezettségeket abból a célból, hogy meghatározott körülmények között a lakóhely alapján ne különböztessék meg vevőiket. E kötelezettségek nem terjednek túl a feltárt problémák megoldásához szükséges mértéken, és a javaslatban leírt helyzetekre korlátozódnak. A javaslat a kereskedők jogbiztonságát is erősíti, mivel tisztázza az érvényben lévő kötelezettségeket, és meghatározza, hogy a vevőket a határokon átnyúló vásárlások során mely helyzetekben kell egyenlően kezelni. A javaslat emellett nem ró a kereskedőkre aránytalan költségeket. A javaslattal járó költségek javarészt az alkalmazkodás egyszeri költségeiből állnak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Jóllehet az ajánláshoz vagy iránymutatáshoz hasonló, nem kötelező erejű intézkedés támogathatja a piaci fejlődést e téren, az ilyen eszköz hatékonysága várhatólag igen korlátozott. A 2012. június 8-i szolgáltatási irányelv 20. cikke (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó bizottsági iránymutatás¹⁰ egyértelműsíti a jelen javaslat által érintett helyzetekhez hasonló különleges helyzeteket is. A tagállamok azonban nem fogadtak el a vevő kézzelfoghatóbb jogait biztosító nemzeti jogszabályokat, és a végrehajtást sem segítették elő, a kereskedők pedig nem módosítottak gyakorlatukon.

Ennek következtében kizárólag jogi eszköz képes a feltárt problémák hatékony kezelésére. A preferált megoldás a rendelet, mivel az a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó, a magánfelek részére ugyanazon kötelezettségi szintet állapítja meg, valamint lehetővé teszi a lakóhely szerinti megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályok egységes alkalmazását az összes tagállamban.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

2015. szeptember 24. és december 28. között széles körű nyilvános konzultációra került sor. Ennek során a fogyasztók, a vállalkozások, a szövetségek és a tagállamok véleményét kérték ki. A konzultáció során 433 válasz érkezett. A nyilvános konzultáció eredményei közzétételre kerültek, valamint a hatásvizsgálatban is megtalálhatók. Emellett 2015 elején a Bizottság az

¹⁰ SWD(2012) 146 final, A belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv („szolgáltatási irányelv”) 20. cikke (2) bekezdésének alkalmazásához készített útmutatóként szolgáló bizottsági szolgálati munkadokumentum.

uniós beavatkozási lehetőségek és hatásaik felmérése érdekében széles körű vitát folytatott az érdekelt felekkel (fogyasztókkal, vállalkozásokkal, fogyasztói és vállalkozói szövetségekkel és nemzeti hatóságokkal), többek között az e felek részére rendezett workshopok keretében. 2016. február 18-án a Bizottság Amszterdamban tartott workshopot, amelyen a résztvevők megvitatták a nyilvános konzultáció eredményeit és a lehetséges lépéseket.

A fogyasztók nagy része tapasztalt valamely másik uniós tagállamban történő vásárlás során területi alapú tartalomkorlátozást vagy földrajzi helyzet szerinti egyéb megkötést. A területi alapú tartalomkorlátozás által leginkább érintett áruk és szolgáltatások a következők: ruházat, lábbeli és kiegészítők, fizikai hordozók (könyvek), számítógépes hardverek és elektronikai cikkek, repülőjegyek, autóbérlés, digitális szolgáltatások, például adatfolyam-átviteli szolgáltatások (streaming), számítógépes játékok és szoftverek, e-könyvek és MP3-ak. A fogyasztók és a vállalkozások többsége úgy véli, hogy a kereskedőknek tájékoztatniuk kellene a vevőket az értékesítést érintő korlátozásokról. A fogyasztók hangot adtak annak, hogy támogatják azt a szakpolitikai lehetőséget, amely kötelezné a kereskedőket a határokon átnyúló kereskedelmi műveletek elfogadására, azonban nem kötelezné őket szállításra. A vállalkozások többsége elutasítja az EU-n belüli értékesítésre és szállításra vonatkozó kötelezettséget, és hangsúlyozza az árak különböző nemzeti piacokhoz történő igazításának fontosságát, rámutatva gazdasági és szerződési szabadságuk tiszteletben tartásának szükségességére. Valamennyi válaszadó csoport nagy többsége egyetért abban, hogy a szabályok és a tájékoztatási kötelezettségek végrehajtásán javítani kell.¹¹

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság széleskörű próbavásárlásos felmérést indított, amely körülbelül 10 500 weboldalt elemzett az EU-ban és modellezte a határokon átnyúló vásárlás tipikus szituációit. Egy, a vállalkozások közötti kapcsolatokra fókuszáló 2016-os Eurobarométer-felmérés feltárta, hogy a termékek és szolgáltatások végfelhasználóinak minősülő vállalatok ugyanazon korlátozásokkal szembesülnek, mint a fogyasztók. A Bizottság nagyszámú, a határokon átnyúló vásárlást érintő panasz elemzését végezte el, valamint értékelte a szolgáltatási irányelv 20. cikkét. 2015 májusában a Bizottság versenyjogi vizsgálatot végzett az elektronikus kereskedelmi ágazatban, a területi alapú tartalomkorlátozásra vonatkozó első eredményekről pedig 2016 márciusában készített jelentést.¹² A Bizottság emellett – a szolgáltatási irányelvvel és elektronikus kereskedelmi irányelvvel foglalkozó szakértői csoportokban – e kezdeményezést a tagállamokkal is megvitatta.

- **Hatásvizsgálat**

E javaslatához hatásvizsgálat készült.¹³ 2016. április 21-én a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményt adott az ismételten benyújtott hatásvizsgálatról. A Testület észrevételeit a végleges hatásvizsgálat is tartalmazza.

A végleges hatásvizsgálat öt forgatókönyvet vizsgált meg, és az alábbi következtetésekre jutott: az átláthatóság növelésének lehetősége (1. lehetőség) mérlegelésre került, de e lehetőség önmagában nem valósítja meg a célkitűzést. A megnövelt átláthatóság és a

¹¹ A nyilvános konzultáció összefoglaló jelentése a következő linken olvasható: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-results-public-consultation-geoblocking>.

¹² Az első eredmények a következő linken olvashatók:

http://ec.europa.eu/competition/antitrust/sector_inquiries_e_commerce.html

¹³ SWD(2016)173 és SWD(2016)174

weboldalhoz való hozzáférés letiltására vonatkozó tilalom együttese (2. lehetőség), amelyhez járul egy olyan megoldás is, amely hozzájárulás mellett tiltaná az automatikus átirányítást, előnyösnek tekinthető, de csupán a probléma egy kis részére jelentene megoldást. Az előnyben részesített lehetőség (3. lehetőség) e két elem kombinálása, kiegészítve bizonyos konkrét helyzetek meghatározásával, amelyekben a földrajzi alapú megkülönböztetés nem indokolt (árak esetében, amennyiben a kereskedő nem végez határokon átnyúló szállítást; elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, illetve a vevő tagállamán kívül igénybe vett szolgáltatások esetében). Egy további lehetőség – a szolgáltatási irányelv 20. cikke (2) bekezdésében foglalt elvek részletesebb kifejtése érdekében – az indoklások további listáját tartalmazta (4. lehetőség), ám bonyolultsága miatt elutasításra került. Az utolsó lehetőség (5. lehetőség), amely a kereskedőket az anyagi javak határokon átnyúló kiszállítására kötelezte volna, a vállalkozásokra rótt aránytalanul nagy költségek miatt elutasításra került.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat a kereskedőkre és a vevőkre, azaz a végfelhasználónak minősülő fogyasztókra és vállalkozásokra egyaránt vonatkozik. E kategóriák a kis- és középvállalkozásokat (kkv), valamint a mikrovállalkozásokat is magukban foglalják. E vállalatok szabályok alól történő mentesítése aláásná az intézkedés hatékonyságát, mivel az Unióban az online kereskedelem nagy részét kkv-k végzik, ideértve az Unión belüli mikrovállalkozásokat is.

E javaslat kedvező hatással lesz a versenyképességre, mivel javítja a fogyasztók és a vállalkozások hozzáférését az árukhoz és a szolgáltatásokhoz a belső piacon. A nemzetközi kereskedelem vonatkozásában a harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedők csak abban az esetben tartoznak a rendelkezés hatálya alá, amennyiben az Unióban értékesítenek (vagy kívánnak értékesíteni) árukat vagy szolgáltatásokat..

A javaslat az offline és az online környezetre egyaránt vonatkozik, szükség esetén tekintettel van az új technológiai fejleményekre, valamint „digitális és az internetre is épít”.

- **Alapjogok**

A javaslat különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkének („A vállalkozás szabadsága”) és 17. cikkének („A tulajdonhoz való jog”) érvényesülését segíti. Az uniós jog értelmében a kereskedőkre már jelenleg is vonatkoznak a megkülönböztetésmentességet célzó rendelkezések. A kereskedők továbbra is dönthetnek arról, hogy hol és mikor kínálják áruikat és szolgáltatásaikat a vevőknek. Az értékesítésre irányuló kérés elutasítása vagy az eltérő feltételek alkalmazását lehetővé tevő szabadságuk korlátozása kizárólag e rendelet megkülönböztetésmentességet célzó rendelkezéseinek megfelelően történik. A kereskedők bármely más okból dönthetnek úgy, hogy nem értékesítenek vagy más feltételek mellett értékesítenek, például abban az esetben, ha az adott termék már nincs raktáron.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat előírja a Bizottság számára a javaslat hatásának időszakos felülvizsgálatát.

A következetes megközelítés biztosítása érdekében a Bizottság figyelemmel kíséri, hogy az Unióban hogyan hajtják végre e rendeletet a piaci szereplők. A szabályok hatását is nyomon követi majd.

- **A javaslat konkrét rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az 1. cikk a rendelettervezet tárgyát és hatályát határozza meg. A következetesség garantálása, valamint a kereskedők és vevők számára maximális mértékű jogbiztonság biztosítása érdekében a javaslat tárgyi hatálya a lehető legnagyobb mértékben összhangban áll a 2006/123/EK irányelv tárgyi hatályával. Ez azt jelenti, hogy nem tartoznak e rendelet hatálya alá többek között a következők: nem gazdasági jellegű általános érdekű szolgáltatások; szállítási szolgáltatások; audiovizuális szolgáltatások; szerencsejátékok; egészségügyi szolgáltatások; és bizonyos szociális szolgáltatások. A területi hatály kialakítása úgy történt, hogy az EU-ban székhellyel rendelkező kereskedőket, valamint a harmadik országban székhellyel rendelkező, de a vevők részére az Unióban árukat vagy szolgáltatásokat értékesítő vagy értékesíteni kívánó kereskedőket egyaránt magában foglalja. Az 1. cikk emellett biztosítékot nyújt a kereskedőknek arra nézve, hogy e rendelet betartása önmagában nem jelenti azt, hogy a kereskedő tevékenysége más tagállamokra is irányul az 593/2008/EK rendelet¹⁴ és az 1215/2012/EU rendelet¹⁵ értelmében, amely rendeletek az alkalmazandó jogra és joghatóságra vonatkozó kérdéseket szabályozzák.

A vonatkozó fogalommeghatározásokat a 2. cikk tartalmazza.

A 3. cikk megállapítja a kereskedők kötelezettségeit, amelyeknek értelmében a vevő lakóhelye alapján nem akadályozhatják meg a hozzáférést online interfészeikhez. Előírja továbbá, hogy az átirányításhoz a vevő hozzájárulása szükséges, valamint hogy a kereskedők kötelesek könnyen hozzáférhető tenni az online interfészek azon verzióját, amelyhez a vevő az átirányítás előtt hozzáférést kért. Ezek a kötelezettségek nem vonatkoznak a kereskedőre abban az esetben, ha hozzáférés korlátozását vagy az átirányítást törvény írja elő. Ezekben a kivételes esetekben a kereskedőnek egyértelmű indoklást kell adnia.

A 4. cikk három olyan konkrét helyzetet ír le, amelyben a vevők lakóhely alapján történő megkülönböztetése tiltott. Az első helyzetben fizikai áruk értékesítése történik úgy, hogy a kereskedő nem vesz részt a terméknek a vevő tagállamába történő kiszállításában. A második helyzet az elektronikus úton nyújtott szolgáltatás. A harmadik helyzet az olyan szolgáltatásoktól eltérő, elektronikus úton nyújtott szolgáltatások biztosítására vonatkozik, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelelt tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása. A harmadik helyzet azokra a szolgáltatásokra vonatkozik, amelyeket olyan kereskedő nyújt, amelyek tagállama eltér a vevő lakóhelye szerinti tagállamtól.

¹⁴ A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 593/2008/EK rendelet.

¹⁵ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU rendelet.

Az 5. cikk a megkülönböztetésmentesség szabályait írja elő a fizetésre vonatkozóan. E szabály előírja, hogy bizonyos esetekben a kereskedők nem utasíthatnak el fizetési eszközöket (például hitel- vagy bankkártyákat) és más módon sem élhetnek megkülönböztetéssel e fizetési eszközök vonatkozásában.

A 6. cikk előírja, hogy automatikusan semmisnek minősülnek azok a kereskedőkkel kötött, passzív értékesítési korlátozásokat tartalmazó megállapodások, amelyek az e rendeletben megállapított szabályok megszegéséhez vezetnének. E cikk célja annak megakadályozása, hogy a szabályok megkerülése szerződéses eszközökkel megtörténhessen.

A 7. cikk a tagállamok hatóságai általi végrehajtással foglalkozik.

A 8. cikk előírja a tagállamok számára, hogy jelöljenek ki egy vagy több szervet, amely gyakorlati segítséget nyújt a fogyasztóknak az e rendeletből eredő vitás kérdések kapcsán.

A 9. cikk a rendelet alkalmazásának Bizottság általi időszakos felülvizsgálatát tárgyalja. E cikk értelmében az első értékelés során meg kell vizsgálni, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt megkülönböztetést szükséges-e kiterjeszteni olyan elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelelt tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal.

A 10. cikk a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó érvényben lévő eszközök – a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv – két módosítását írja elő. Ennek értelmében e rendelet az említett jogi aktusok mellékletének részét képezné, annak érdekében, hogy végrehajtása a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletben és a jogsértések megszüntetéséről szóló irányelvben előírt intézkedésekkel is megtörténhessen.

A 11. cikk a hatálybalépéssel és az alkalmazással kapcsolatos előírásokat tartalmazza.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Annak érdekében, hogy a belső piac – mint olyan, belső határok nélküli terület, amelyen belül biztosított többek között az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása – megfelelően működjön, nem elegendő kizárólag a tagállamok közötti államhatárokat felszámolni. E határok felszámolását megghiúsíthatják azok a magánfelek, amelyek a belső piaci szabadságokkal összeegyeztetetlen akadályokat állítanak fel. Ez abban az esetben fordul elő, amikor egy adott tagállamban működő kereskedők letiltják vagy korlátozzák a hozzáférést online interfészeikhez (például weboldalaikhoz és alkalmazásaikhoz) azoknak a vevőknek esetében, akik valamely másik tagállamból kívánnak határokon átnyúló kereskedelmi műveletet bonyolítani (e gyakorlatot nevezik „területi alapú tartalomkorlátozásnak”). Ez az eljárás bizonyos kereskedők egyéb tevékenysége során is megvalósul, például abban az esetben, ha a kereskedők a más tagállamban élő vevők tekintetében az áruikhoz és szolgáltatásaikhoz való – online és offline – hozzáférés eltérő általános feltételeit érvényesítik. Jóllehet néha objektíven indokolható ez az eltérő bánásmód, más esetekben a kereskedők kizárólag kereskedelmi okokból tagadják meg azoktól fogyasztóktól az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférést vagy érvényesítenek velük szemben eltérő feltételeket, akik határokon átnyúló kereskedelmi műveletet kívánnak bonyolítani.

¹⁶ HL C [...], [...], [...] o.

- (2) Így egyes kereskedők a belső határok mentén mesterségesen szegmentálják a belső piacot, és gátolják az áruk és termékek szabad mozgását, ennek következtében korlátozzák a vevők jogait és megakadályozzák azt, hogy a vevők kihasználhassák a bővebb választék és a legkedvezőbb feltételek előnyeit. E megkülönböztető gyakorlatok nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy – többek között az elektronikus kereskedelmi ágazatban – a határokon átnyúló kereskedelmi műveletek aránya az Unión belül viszonylag alacsony, ami megakadályozza, hogy a belső piac elérje teljes növekedési potenciálját. Annak világossá tétele, hogy mely helyzetekben nem indokolható az eltérő bánásmód, várhatólag egyértelműséget és jogbiztonságot nyújt a határokon átnyúló műveletek valamennyi résztvevője számára, valamint biztosítja a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályok hatékony alkalmazását és végrehajtását az egész belső piacon.
- (3) A 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ 20. cikke értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az Unióban székhellyel rendelkező szolgáltatók a szolgáltatás igénybe vevőjével szemben nem alkalmaznak eltérő bánásmódot annak állampolgársága vagy lakóhelye alapján. Ez a rendelkezés azonban nem bizonyult teljes mértékben hatékonnak a megkülönböztetés elleni fellépés tekintetében, és nem csökkentette megfelelő mértékben a jogbizonytalanságot, elsősorban az elbánásban mutatkozó különbségek megindokolásának lehetősége miatt, valamint a gyakorlati végrehajtás terén ennek kapcsán felmerülő nehézségek miatt. Továbbá a területi alapú tartalomkorlátozás és az állampolgárság, a lakóhely vagy a székhely alapján történő megkülönböztetés egyéb formái olyan kereskedők tevékenységének következtében is megvalósulhatnak, amelyek székhelye valamely harmadik országban található, amely nem tartozik e rendelkezés hatálya alá.
- (4) A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében tehát szükség van az e rendeletben előírt olyan célzott intézkedésekre, amelyek egyértelmű, egységes és hatékony szabályokat írnak elő bizonyos kérdésekre vonatkozóan.
- (5) E rendelet célja a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye alapján történő megkülönböztetés (ideértve a területi alapú tartalomkorlátozást) megakadályozása a kereskedők és vevők közötti, az áruk és szolgáltatások Unión belüli értékesítése vagy nyújtására irányuló határokon átnyúló kereskedelmi műveletek során. Célja a közvetlen és a közvetett megkülönböztetés elleni fellépés, így kiterjed minden olyan indokolatlan eltérő bánásmódra is, amely más megkülönböztető kritériumok alapján valósul meg, és ugyanazon következménnyel jár, mint a közvetlenül a vevő állampolgárságára, lakóhelyére vagy székhelyére alapuló kritériumok alkalmazása. Ilyen egyéb kritériumok alkalmazhatók különösen a vevő fizikai helyzetét mutató információk – például az online interfészhez történő hozzáférés során használt IP-cím, az áruk kiszállításának céljából megadott cím, a nyelvválasztás vagy azon tagállam, amelyben a vevő fizetési eszközét kibocsátották – alapján.
- (6) Tekintettel arra, hogy a 2006/123/EK irányelv végrehajtása következtében bizonyos szolgáltatási ágazatokban az egész Unióban megtörtént a kereskedőket érintő egyes szabályozási és adminisztratív akadályok eltávolítása, a tárgyi hatályt tekintve biztosítani kell az összhangot e rendelet és a 2006/123/EK irányelv között.

¹⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376, 2006.12.27., 36. o.).

Következésképpen e rendelet rendelkezéseit többek között alkalmazni kell az olyan, elektronikus úton nyújtott, nem audiovizuális szolgáltatásokra, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelett tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása, tiszteletben tartva azonban a 4. cikkben meghatározott külön kizárást és annak a 9. cikk szerinti későbbi felülvizsgálatát. A rendelet hatálya alól ki kell zárni az audiovizuális szolgáltatásokat, ideértve azokat a szolgáltatásokat, amelyek fő jellemzője a sportesemények közvetítéséhez való hozzáférés biztosítása, és amelyek nyújtása kizárólagos területi engedélyek alapján történik. Ezért az e rendeletben foglalt, a fizetés terén érvényesülő megkülönböztetésmentességre vonatkozó rendelkezések ellenére ki kell zárni továbbá a lakossági pénzügyi szolgáltatásokat is, ideértve a pénzforgalmi szolgáltatásokat.

- (7) A megkülönböztetés a közlekedési szolgáltatások kapcsán is megvalósulhat, különös tekintettel a személyszállítás terén történő jegyeladásokra. E tekintetben azonban az 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸, az 1177/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ és a 181/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ már jelenleg is tartalmazza a megkülönböztetés általánosabb tiltásait, amelyek vonatkoznak valamennyi olyan megkülönböztető gyakorlatra, amelyet a jelen rendelet orvosolni próbál. Emellett a tervek szerint a közeljövőben megtörténik az 1371/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ ennek megfelelő módosítása. Ennek következtében, valamint a 2006/123/EK irányelv hatályával való összhang biztosítása érdekében a közlekedés terén nyújtott szolgáltatások továbbra sem tartoznak a rendelet hatálya alá.
- (8) E rendelkezés nem érinti az adózási szabályokat, mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) az adózási kérdések vonatkozásában uniós szinten különleges fellépési alapot ír elő.
- (9) Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²² szerint olyan szerződés esetében, amely egy fogyasztó és egy olyan szakmai tevékenységet folytató személy között jött létre, aki üzleti vagy szakmai tevékenységét a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti országban folytatja, vagy ilyen jellegű tevékenységei bármilyen módon ebbe az országba vagy az ezen országot is magában foglaló országokba irányulnak, a szerződésre alkalmazandó jog megválasztása nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti országban alkalmazandó jog értelmében megállapodás útján nem lehet eltérni. Az

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1008/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról (HL L 293., 2008.10.31., 3. o.).

¹⁹ A tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. november 24-i 1177/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 334., 2010.12.17., 1. o.).

²⁰ Az autóbusszal közlekedő utasok jogairól és a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. február 16-i 181/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 1. o.).

²¹ A vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló, 2007. október 23-i 1371/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ értelmében az olyan szerződés ügyében, amely a fogyasztó és egy olyan szakmai tevékenységet folytató személy között jött létre, aki a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállamban kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy akinek ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett tagállamra, illetve több állam között az említett tagállamra is irányul, a fogyasztó a másik szerződő fél ellen akár annak a tagállamnak a bíróságai előtt is indíthat eljárást, ahol a lakóhelye van, míg a fogyasztó ellen a másik szerződő fél kizárólag a fogyasztó lakóhelyének bíróságai előtt indíthat eljárást.

- (10) E rendelet nem érintheti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogi aktusokat, különösen az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ és az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ szerződéses kötelezettségekre és joghatóságra alkalmazandó rendelkezéseit, ideértve ezen jogi aktusok és rendelkezések egyedi esetekben történő alkalmazását. Pusztán az a tény, hogy egy kereskedő e rendelet rendelkezéseinek megfelelően jár el, nem tekintendő arra mutató jelnek, hogy ezen alkalmazás miatt irányítja tevékenységeit a vevő tagállamára.
- (11) Azok a megkülönböztető gyakorlatok, amelyeket e rendelet kíván orvosolni, jellemzően azon, a nagyközönség számára elérhető általános feltételek és információk révén valósulnak meg, amelyek az érintett kereskedő által vagy nevében kerülnek meghatározásra és alkalmazásra, mint a kérdéses árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés előfeltételei. Ezek az általános feltételek tartalmazzák egyebek mellett az árakat, a fizetési feltételeket és a szállítási feltételeket. Ezek a kereskedő által vagy nevében többféle módon elérhetővé tehetők a nagyközönség számára, például a hirdetésekben, weboldalakon és a szerződéskötést megelőző vagy szerződéses dokumentumokban található információ formájában. A kereskedő és a vevő között közvetlenül megkötött, egyedileg megtárgyalt, eltérő értelmű szerződés hiányában e feltételek érvényesek. E rendelet alkalmazásában a kereskedő és a vevők között egyedileg megtárgyalt feltételek nem tekintendők általános hozzáférési feltételeknek.
- (12) E rendelet alkalmazásában a vevőként eljáró fogyasztókat és vállalkozásokat egyaránt meg kell védeni az állampolgárságon, lakóhelyen vagy székhelyen alapuló megkülönböztetéstől. E védelem azonban nem terjesztendő ki azokra a vevőkre, akik valamely árut vagy szolgáltatást viszonteladás céljából vásárolnak meg, mivel ez hatással lenne a vállalkozások által vállalatközi viszonylatban széles körben használt forgalmazási rendszerekre (például a kizárólagos és szelektív forgalmazásra), amely általában lehetővé teszi a gyártók számára, hogy – a versenyszabályoknak való megfelelés mellett – kiválasszák kiskereskedőiket.
- (13) Az Unión belül az áruk értékesítésével vagy a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos kereskedelmi műveletek vonatkozásában alkalmazott megkülönböztetett bánásmód

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

vevőkre és a belső piacra gyakorolt hatásai nem függnék attól, hogy a kereskedő székhelye egy tagállamban vagy egy harmadik országban található-e. Emiatt és annak biztosítása érdekében, hogy az egymással versenyben álló kereskedőkre e tekintetben ugyanazon követelmények vonatkoznak, az ebben a rendeletben megállapított intézkedések az Unióban működő valamennyi kereskedőre egyaránt alkalmazandók.

- (14) Annak érdekében, hogy a vevők jobban hozzáférhessenek a belső piacon az áruk értékesítésére és a szolgáltatások nyújtására vonatkozó információkhoz, valamint az átláthatóság (többek között az árakkal kapcsolatos átláthatóság) növelése érdekében a kereskedők sem technológiai eszközökkel, sem más módon nem akadályozhatják meg, hogy a vevők állampolgárságuktól, lakóhelyüktől vagy székhelyüktől függetlenül, teljeskörűen és azonos feltételekkel hozzáférjenek az online interfészekhez. E technológiai eszközök különösen azokat a technológiákat foglalják magukban, amelyek alkalmazásával megállapítható a vevő fizikai helyzete, beleértve ennek az IP-cím, a valamely globális navigációs műholdrendszerből nyert koordináták vagy a fizetési művelethez kapcsolódó adatok alapján történő meghatározását. Azonban az online interfészekhez való hozzáférés kapcsán megvalósuló megkülönböztetés tilalma nem értelmezendő úgy, hogy kötelezi a kereskedőt arra, hogy a vevőkkel folytatott kereskedelmi műveletekben vegyen részt.
- (15) Bizonyos kereskedők online interfészeik különböző verzióit használják arra, hogy a vevőket a különböző tagállamokban megcélozzák. Erre továbbra is lehetőséget kell biztosítani, de tiltani kell azt, hogy a vevőt kifejezett hozzájárulása nélkül átirányítsák az online interfész egyik verziójáról valamely másik verziójára. A vevő számára mindig könnyen hozzáférhetőnek kell lennie az online interfész valamennyi verziójának.
- (16) Bizonyos esetekben, az uniós jogszabályoknak való megfelelés vagy a tagállami jogszabályoknak az uniós jog szerinti megfelelésének biztosítása érdekében szükséges lehet a hozzáférés letiltása, korlátozása vagy a vevő beleegyezése nélkül az online interfész másik verziójára történő átirányítás, a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okok miatt. E jogszabályok korlátozhatják a vevők bizonyos árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférését, például azzal, hogy bizonyos tagállamokban tiltják egy adott tartalom megjelenítését. Amennyiben ilyen okok miatt szükséges, a kereskedők nem akadályozhatók abban, hogy ezeknek az előírásoknak megfeleljenek, és így engedélyezni kell számukra bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők valamely online interfészhez való hozzáféréseinek letiltását vagy korlátozását, vagy az átirányítást.
- (17) Számos konkrét helyzetben az általános hozzáférési feltételeinek alkalmazása terén a vevőkkel szemben alkalmazott bánásmódban objektív módon nem indokolható semmilyen különbség, ideértve az áruk értékesítésének vagy a szolgáltatások nyújtásának egyértelmű elutasítását a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye alapján. Ezekben a helyzetekben minden ilyen jellegű megkülönböztetést tiltani kell, és így a vevőknek jogosultnak kell lenniük arra, hogy – az ebben a rendeletben megállapított különleges feltételek mellett – a helyi vevőkkel megegyező feltételek mellett bonyolíthassanak kereskedelmi műveleteket, továbbá hogy állampolgárságtól, lakóhelytől vagy székhelytől függetlenül teljeskörűen és azonos feltételekkel hozzáférjenek a különböző árukhoz és szolgáltatásokhoz. Tehát a kereskedőknek szükség esetén intézkedniük kell a megkülönböztetés e tilalmának való megfelelés érdekében, amennyiben az ilyen intézkedés hiányában az érintett vevőt kizárnák az

ilyen teljeskörű és azonos feltételekkel történő hozzáférésből. Azonban az ezekben a helyzetekben alkalmazandó tilalom nem úgy értelmezendő, hogy a kereskedők nem irányíthatják tevékenységeiket célzott ajánlatokkal és eltérő feltételekkel különböző tagállamokra vagy bizonyos vevői csoportokra (ideértve országspecifikus online interfészek létrehozását is).

- (18) Az ilyen helyzetek sorában az első az, amikor a kereskedő áruk értékesítését végzi, és a kereskedő által vagy nevében nem történik ezen áruk határokon átnyúló szállítása a vevő lakóhelye szerinti tagállamba. Ebben a helyzetben a vevőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az árukat pontosan ugyanazon feltételek mellett – ideértve az árakat és az áruk kiszállításának feltételeit – vásárolhassa meg, mint a kereskedő tagállamában lakóhellyel rendelkező hasonló vevők. Ez jelentheti azt, hogy a külföldi vevőnek az adott tagállamban kell átvennie az árut, vagy valamely másik tagállamban, amelybe a kereskedő szállít. Ebben az esetben nincs szükség a vevő tagállamában a hozzáadottérték-adóval (héta) kapcsolatos nyilvántartásba történő felvételre, valamint az áru határokon átnyúló kiszállításának megszervezésére.
- (19) A második helyzetben a kereskedő az olyan szolgáltatásoktól eltérő, elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosít, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelett tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása (ilyen például felhőalapú szolgáltatás, adattárolási szolgáltatás, weboldaltárhely-szolgáltatás vagy tűzfalszolgáltatás). Ebben az esetben nincs szükség fizikai szállításra, mivel a szolgáltatásnyújtás elektronikus úton történik. A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben²⁶ előírt, a szűkített egyablakos héaügyintézésre (MOSS) vonatkozó szabályok értelmében a kereskedő egyszerűsített módon vallhatja be és fizetheti meg a héát.
- (20) Végezetül, abban az esetben, ha a kereskedő szolgáltatásokat nyújt, és e szolgáltatásokat a vevő a kereskedő üzlethelyiségében vagy a kereskedő által kiválasztott helyszínen veszi igénybe a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, az e kritériumok alapján eltérő általános hozzáférési feltételek alkalmazása szintén nem indokolható. Ilyen helyzet lehet például adott esetben az olyan szolgáltatások nyújtása, mint például szállodai elhelyezés, sportesemények, autókölcsönzés, zenei fesztiválokra vagy szabadidőparkokba szóló érvényes belépőjegyek. Ezekben a helyzetekben a kereskedőnek nem kötelező a héa kapcsán nyilvántartásba vetetnie magát, valamint nem kell megszerveznie a termékek határokon átnyúló kiszállítását.
- (21) E helyzetek mindegyikében – az 593/2008/EK rendelet és a 1215/2012/EU rendelet szerződéses kötelezettségekre és joghatóságra alkalmazandó rendelkezései értelmében – amennyiben a kereskedő nem a vevő tagállamában folytatja tevékenységeit, valamint nem is e tagállamra irányítja azokat, vagy amennyiben a vevő nem fogyasztó, az e rendeletnek való megfelelés nem jelent további költségeket a kereskedő számára a joghatósághoz vagy az alkalmazandó jogban fennálló különbségekhez kapcsolódóan. Ezzel szemben, ha a kereskedő a vevő tagállamában folytatja tevékenységeit vagy e tagállamra irányítja azokat, akkor kinyilvánította azon szándékát, hogy az adott

²⁶

A Tanács 2011. március 15-i 282/2011/EU végrehajtási rendelete a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szembeni 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1.o.).

tagállamban lévő vevőkkel kereskedelmi kapcsolatokat kíván kialakítani, így számolnia kell ezekkel a költségekkel.

- (22) A 2006/112/EK tanácsi irányelv²⁷ XII. címének I. fejezetében előírt különös szabályozás hatálya alá tartozó kereskedőknek nem kell héát fizetniük. Az ilyen kereskedők elektronikus úton nyújtott szolgáltatások biztosításakor csak abban az esetben lehetne megtiltani, hogy a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okok alapján eltérő általános hozzáférési feltételeket alkalmazzanak, ha felvetetik cégüket a másik tagállam héanyilvántartásába, ami többletköltségekkel járna, illetve az érintett vállalkozások méretét és jellegét figyelembe véve aránytalan terheket róhat a kereskedőkre. Ezért az említett rendszer alkalmazási idejére ezeket a kereskedőket mentesíteni kell a e tilalom alól.
- (23) Az eddig ismertetett helyzetek közül előfordulhat olyan eset, amikor – az uniós jogban vagy a tagállami jogban az uniós jognak megfelelő specifikus tilalom vagy követelmény teljesülése érdekében – a kereskedő a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okok miatt nem értékesítheti árut vagy nem nyújthat szolgáltatást bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők részére. Előfordulhat olyan eset is, amikor egy tagállami jogszabály – az uniós joggal összhangban – a könyvek árképzésére vonatkozóan a kereskedőknek előírja bizonyos szabályok tiszteletben tartását. A kereskedők nem akadályozhatók abban, hogy e jogszabályoknak a szükséges mértékben megfeleljenek.
- (24) Az uniós jog értelmében a kereskedők elvben szabadon dönthetnek arról, hogy milyen fizetési módokat kívánnak elfogadni, beleértve a fizetésieszköz-márkákat is. Azonban miután e választás – a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó hatályos jogi keret tekintetbe vétele mellett – megtörtént, a kereskedő részéről nem indokolt az Unión belül a vevők megkülönböztetése bizonyos kereskedelmi műveletek elutasításával vagy azáltal, hogy a kereskedő a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okok miatt más formában alkalmaz bizonyos eltérő fizetési feltételeket. Ebben a sajátos összefüggésben kifejezetten tiltani kell az Unión belül a fizetési számla helye, a pénzforgalmi szolgáltató székhelye vagy a fizetési eszköz kibocsátásának helye szerinti indokolatlan egyenlőtlen bánásmódot. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 260/2012/EU rendelet jelenleg is tiltja a kedvezményezettek számára – ideértve a kereskedőket is – annak megkövetelését, hogy az euróban történő fizetés elfogadásához a bankszámlának egy bizonyos tagállamban kell léteznie.
- (25) A 2015/2366/EU²⁸ európai parlamenti és tanácsi irányelv szigorú biztonsági követelményeket vezetett be az elektronikus fizetések kezdeményezése és feldolgozása terén, amely csökkentette a csalások kockázatát mind az új, mind a hagyományos fizetések – különös tekintettel az online fizetésekre – tekintetében. A pénzforgalmi szolgáltatóknak úgynevezett „szigorú ügyfél-azonosítási eljárást” kell alkalmazniuk, amely során hitelesítik a pénzforgalmi szolgáltatás vagy fizetési művelet igénybe vevőjének személyazonosságát. A távoli műveletek, mint például az

²⁷ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EC irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11. 1–118. o.)

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015. 12. 23., 35–127. o.).

online fizetések esetében még szigorúbb biztonsági követelmények vannak érvényben, előírás a fizetési művelet összegére és a kedvezményezett pénzforgalmi számlájára mutató dinamikus link feltüntetése, amely még nagyobb védelmet biztosít a felhasználó számára, és a hibák vagy csalási kísérletek esetén minimálisra csökkenti a kockázatokat. A fenti intézkedések jóvoltából a nemzeti és a határokon átnyúló vásárlások esetében a fizetési csalás kockázatának mértéke megegyezik, ezáltal a vásárlás határokon átnyúló jellegével nem indokolható bármely, Unión belüli kereskedelmi ügylet visszautasítása vagy megkülönböztetése.

- (26) E rendelet nem érintheti a versenyre vonatkozó szabályok, különösen az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazását. Azok a szerződések, amelyek a kereskedőket arra kötelezik, hogy bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők vonatkozásában ne vegyenek részt a Bizottság 330/2010/EU rendeletének²⁹ értelmében vett passzív értékesítésben, általában versenykorlátozásnak tekinthetők, és általánosságban véve nem mentesíthetők az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdésében foglalt tilalom alól. E szerződések, ha nem is tartoznak – e rendelet alkalmazásával összefüggésben – az EUMSZ 101. cikkében foglalt tilalom hatálya alá, megzavarják a belső piac működését, és felhasználhatók az e rendeletben foglalt rendelkezések megkerülésére. Emiatt automatikusan semmissé válnak az ilyen szerződések vonatkozó rendelkezései, valamint a kereskedőket e rendeletet megszegő eljárásra kötelező, a passzív értékesítésről szóló szerződések vonatkozó rendelkezései. Azonban e rendelet – és különösen az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezései – nem befolyásolhatják a 330/2010/EU rendelet értelmében vett aktív értékesítést korlátozó szerződéseket.
- (27) A tagállamoknak kijelölnék egy vagy több olyan szervet, amelynek vagy amelyeknek feladata az e rendeletben foglalt rendelkezések betartásának nyomon követése és biztosítása érdekében tett hatékony fellépés. A tagállamoknak e rendelet megsértése esetén biztosítaniuk kell, hogy a kereskedők hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal sújthatók.
- (28) A vevőknek segítséget kell kapniuk az illetékes hatóságoktól, amelyek a vevők és kereskedők között az e rendelet alkalmazásából eredő konfliktusok rendezését segítik, többek között az egységes panasztételi formanyomtatvány révén.
- (29) Ezt a rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén módosításokat kell javasolni. Az első felülvizsgálatnak a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tilalomnak az olyan elektronikus úton való szolgáltatások nyújtására való lehetséges kiterjesztésére kell összpontosítania, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelelt tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal.

²⁹

A Bizottság 2010. április 20-i 330/2010/EU rendelete az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról (HL L 102., 2010.4.23., 1. o.).

- (30) Az e rendeletben előírt szabályok hatékony végrehajtásának előmozdítása érdekében 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁰ előírt, az illetékes hatóságok határokon átnyúló együttműködését biztosító mechanizmusoknak e szabályok vonatkozásában is rendelkezésre kell állniuk. Mivel azonban a 2006/2004/EK rendelet kizárólag a fogyasztók érdekeit védő jogszabályokra vonatkozik, ezen intézkedések csak azokban az esetekben állhatnak rendelkezésre, ha a vevő fogyasztónak minősül. A 2006/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (31) Annak érdekében, hogy lehetővé váljanak olyan, jogsértés megszüntetésére irányuló eljárások, amelyek a fogyasztók kollektív érdekeit szolgálják a jelen rendelettel ellentétes cselekmények tekintetében és a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek³¹ megfelelően, az említett irányelv módosítására is szükség van, és I. mellékletébe be kell illeszteni az e rendeletre való hivatkozást.
- (32) A kereskedők, a hatóságok és az egyéb érdekelt felek számára elegendő időnek kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy alkalmazkodhassanak e rendelet rendelkezéseire, valamint hogy garantálhassák azok betartását. Tekintettel az olyan, elektronikus úton nyújtott szolgáltatások sajátos jellemzőire, amelyek eltérnek azoktól a szolgáltatásoktól, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védett tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása –, indokolt, hogy e szolgáltatások nyújtásának tekintetében a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt tilalom alkalmazása későbbi időponttól kezdődjék meg.
- (33) Annak érdekében, hogy megvalósuljon a vevők állampolgárságán, lakóhelyén vagy székhelyé alapuló közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés elleni hatékony fellépés, indokolt rendeletet elfogadni, amely közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Erre annak biztosításához van szükség, hogy a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályokat egységesen alkalmazzák az egész Unióban, és azok egyidőben lépjenek hatályba. Csak a rendelet garantál olyan mértékű egyértelműséget, egységességet és jogbiztonságot, amely ahhoz szükséges, hogy a vevők teljes körűen kihasználhassák az e szabályok biztosította előnyöket.
- (34) Mivel e rendelet célját – nevezetesen az Unión belül a kereskedőkkel folytatott kereskedelmi műveletek terén a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye alapján történő megkülönböztetés (ideértve a területi alapú tartalomkorlátozás) megakadályozását – a tagállamok a probléma határokon átnyúló jellege és a jelenleg érvényben lévő jogi keret bizonytalanságai miatt nem tudják kielégítően megvalósítani, viszont e cél a probléma mértéke és a belső piacon belül a kereskedelemre gyakorolt potenciális hatása miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az EU intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről („a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet”) (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/22/EK irányelve a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

- (35) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket. Ez a rendelet különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. és 17. cikkének teljes körű tiszteletben tartását szorgalmazza,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célkitűzés és hatály

- (1) E rendelet célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása a közvetlenül vagy közvetve a vevők állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye alapján történő megkülönböztetés megakadályozása révén.
- (2) E rendelet a következő helyzetekre vonatkozik:
- a) amennyiben a kereskedő árut értékesít, szolgáltatást nyújt, vagy erre tesz kísérletet a vevő lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban;
 - b) amennyiben a kereskedő árut értékesít, szolgáltatást nyújt, vagy erre tesz kísérletet a vevő lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállamban, azonban a vevő valamely másik tagállam állampolgára;
 - c) amennyiben a kereskedő árut értékesít, szolgáltatást nyújt, vagy erre tesz kísérletet valamely tagállamban, amelynek területén a vevő ideiglenesen található, de amelyben a vevő nem rendelkezik lakóhellyel vagy székhellyel.
- (3) E rendelet nem vonatkozik a 2006/123/EK irányelv 2. cikke (2) bekezdésében hivatkozott tevékenységekre.
- (4) E rendelkezés nem érinti az adózásra alkalmazandó szabályokat.
- (5) E rendelkezés nem érinti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogszabályokat. Az e rendeletnek való megfelelés nem jelenti azt, hogy a kereskedő olyan tagállamra irányítja tevékenységét, amely tagállamban a vevő az 593/2008/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében és az 1215/2012/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében vett szokásos tartózkodási hellyel vagy lakóhellyel rendelkezik.
- (6) E rendelet rendelkezései és a 2006/123/EK irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések közötti ellentmondás esetén e rendelet rendelkezései az irányadók.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 282/2011/EU végrehajtási rendelet 7. cikkében, az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet³² 2. cikkének (10), (20) és (30) bekezdésében, valamint az (EU) 2015/2366/EU irányelv 4. cikkének (8), (9), (11), (12), (14), (23), (24) és (30) bekezdésében foglalt meghatározásokat kell alkalmazni.

Ezenkívül a következő fogalommeghatározásokat is alkalmazni kell:

- a) „fogyasztó” minden olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó szerződések keretében nem kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai célból jár el;
- b) „vevő”: az a fogyasztó vagy vállalkozás, aki vagy amely valamely tagállam állampolgára vagy valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, és az Unión belül a viszonteladástól eltérő célból szándékozik árut vásárolni vagy szolgáltatást igénybe venni, illetve vásárol árut vagy vesz igénybe szolgáltatást;
- c) „általános hozzáférési feltételek”: valamennyi feltétel és egyéb információ – ideértve az értékesítési árakat –, amelyek szabályozzák a vevők hozzáférését a kereskedő által értékesítésre kínált árukhoz és szolgáltatásokhoz, és amelyek meghatározása, alkalmazása és a nagyközönség számára elérhetővé tétele az érintett kereskedő által vagy nevében történik, és amelyek a kereskedő és a vevő között egyedileg megkötött szerződés hiányában érvényesek;
- d) „áru”: bármely ingóság, kivéve a végrehajtás vagy más bírósági intézkedés alapján értékesített ingóságokat; e rendelet értelmében árunak minősül a víz, gáz és a villamos energia is, amennyiben korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben kínálják értékesítésre;
- e) „online interfész”: bármely, a kereskedő által vagy nevében üzemeltetett szoftver (ideértve a weboldalt és az alkalmazásokat is), amely arra szolgál, hogy a vevőknek hozzáférést biztosítson a kereskedő áruhoz vagy szolgáltatásaihoz, annak érdekében, hogy ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában kereskedelmi műveletet bonyolítsanak le;
- f) „szolgáltatás”: a Szerződés 57. cikkében említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;
- g) „kereskedő” bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el.

3. cikk

Az online interfészekhez való hozzáférés

³²

Az Európai Parlament és a Tanács 2015. április 29-i (EU) 2015/751 rendelete a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

- (1) A kereskedők technológiai eszközök felhasználásával vagy más módon nem tilthatják le vagy korlátozhatják a vevők hozzáférését online interfészeikhez a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okokból.
- (2) A kereskedők a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okokból nem irányíthatják át a vevőt online interfészük olyan verziójára, amely – elrendezése, nyelvhasználata vagy egyéb jellemzői miatt – az adott állampolgársággal, lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező vevő szempontjából specifikusan eltér attól az online interfésztől, amelyhez a vevő eredetileg hozzáférni szándékozott, kivéve, ha a vevő az átirányítás előtt kifejezett hozzájárulását adja.

Amennyiben az átirányítás a vevő kifejezett hozzájárulásával megtörténik, az online interfész eredeti verziójának továbbra is könnyen hozzáférhetőnek kell lennie a vevő számára.

- (3) Az (1) és (2) bekezdésben előírt tilalmak nem alkalmazandó abban az esetben, ha a hozzáférés letiltása, korlátozása vagy az átirányítás bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők esetében valamely, az uniós jogszabályokban foglalt követelménynek vagy valamely, a tagállami jogszabályokban foglalt, az uniós joggal összhangban lévő követelménynek való megfelelés biztosítása miatt szükséges.
- (4) Amennyiben a kereskedő a 4. cikkben foglaltaknak való megfelelés érdekében tiltja le vagy korlátozza a vevők hozzáférését valamely online interfészhez vagy irányítja át a vevőket az online interfész másik verziójára, a kereskedőnek egyértelmű indoklást kell adnia. Ennek az indoklásnak a nyelve megegyezik annak az online interfésznek a nyelvével, amelyhez a vevő eredetileg hozzáférni szándékozott.

4. cikk

Az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés

- (1) A kereskedők az áruikhoz vagy szolgáltatásaikhoz való hozzáférés vonatkozásában nem alkalmazhatnak eltérő általános feltételeket a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével kapcsolatos okokból a következő helyzetekben:
 - a) amennyiben a kereskedő áruk értékesítését végzi, és a kereskedő által vagy nevében nem történik ezen áruk határokon átnyúló szállítása a vevő lakóhelye szerinti tagállamba;
 - b) amennyiben a kereskedő elektronikus úton nyújtott szolgáltatást biztosít, amely nem minősül olyan szolgáltatásnak, amelynek fő jellemzője hozzáférés, biztosítása szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védett tartalmakhoz, illetve ezek használata;
 - c) amennyiben a kereskedő a b) hatálya alá nem tartozó szolgáltatásokat nyújt, és e szolgáltatások nyújtása a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, a kereskedő üzlethelyiségében vagy olyan fizikai helyen történik, ahol a kereskedő szakmai tevékenységét folytatja.

- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában előírt tilalom nem alkalmazandó a 2006/112/EK tanácsi irányelv³³ XII. címének I. fejezete értelmében a héa-nyilvántartásba vétel alóli mentességet élvező kereskedőkre.
- (3) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem alkalmazandó abban az esetben, ha az uniós jogban vagy a tagállami jogban meghatározott, az uniós jognak megfelelő követelmény megtiltja a kereskedőnek, hogy bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők részére árut adjon el vagy szolgáltatást nyújtson.

Könyvek értékesítése esetében az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a kereskedő bizonyos területeken eltérő árkat alkalmazzon akkor, ha erre az uniós joggal összhangban álló tagállami jogszabály kötelezik.

5. cikk

A fizetéssel kapcsolatos okokból történő megkülönböztetés tiltása

- (1) Az áruk értékesítése vagy a szolgáltatásnyújtás kapcsán a kereskedők nem alkalmazhatnak eltérő fizetési feltételeket a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy székhelyével, a fizetési számla számlavezetési helyével, a pénzforgalmi szolgáltató székhelyével vagy a fizetési eszköz Unión belüli kibocsátásának helyével kapcsolatos okok miatt a következő esetekben:
- a) e fizetések elektronikus művelet során, átutalással, közvetlen terheléssel vagy ugyanahoz a fizetési eszköz-márkához tartozó kártyaalapú fizetési eszközzel történnek;
 - b) az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében a kedvezményezett szigorú ügyfél-azonosításra kötelezheti a fizető felet;
 - c) a kifizetés a kedvezményezett által elfogadott pénznemben történik.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a kereskedők díjat számítsanak fel olyan kártyaalapú fizetési eszközök használatáért, amelyek esetében a bankközi díjakat nem szabályozza az (EU) 2015/751 rendelet II. fejezete, valamint olyan fizetési szolgáltatásokért, amelyekre a 260/2012/EU rendelet nem alkalmazandó. E díjak nem haladhatják meg a kereskedő által a fizetési eszköz használatáért viselt költségeket.

6. cikk

Passzív értékesítési megállapodások

³³ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EC irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11. 1–118. O.)

Automatikusan semmissé válnak azok a megállapodások, amelyek értelmében a kereskedőknek a passzív értékesítések terén e rendelet megsértésével járó kötelezettségei keletkeznek.

7. cikk

A tagállamok hatóságai általi végrehajtás

- (1) Valamennyi tagállam kijelöli az e rendelet végrehajtásáért felelős szervet vagy szerveket. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő és hatékony eszközök állnak az e rendelet végrehajtásáért felelős szerv vagy szervek rendelkezésére.
- (2) A tagállamok megállapítják az e rendeletben foglalt rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

8. cikk

Segítségnyújtás a fogyasztók részére

- (1) Valamennyi tagállam valamely szervre vagy szervekre ruházza annak felelősségét, hogy a fogyasztók az e rendelet alkalmazásából eredő, a kereskedővel fennálló vitás kérdések kapcsán gyakorlati segítséget kapjanak. Valamennyi tagállam kijelöli az e feladat végrehajtásáért felelős szervet vagy szerveket.
- (2) Az (1) bekezdésben hivatkozott szervek egységes formanyomtatvány-mintát biztosítanak a fogyasztóknak az (1) bekezdésben és a 7. cikk (1) bekezdésében hivatkozott szervekhez történő panasztételhez. A Bizottság segítséget nyújt e szerveknek a formanyomtatvány kidolgozásához.

9. cikk

Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

- (1) *[Dátum: az e rendelet hatálybalépését követően két évvel]*-ig és ezt követően ötévente a Bizottság e rendelet értékeléséről jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Ehhez az értékeléshez szükség esetén kapcsolódik a rendelet módosítására a jogi, technikai és gazdasági fejlemények fényében tett javaslat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat során értékelni kell a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tilalomnak az olyan, elektronikus úton való szolgáltatások nyújtására való kiterjesztésének lehetőségét, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelem alá tartozó művekhez vagy egyéb védelelt tartalmakhoz való hozzáférés, valamint ezek használatának biztosítása, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal

10. cikk

A 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításai

- (1) A 2006/2004/EK rendelet melléklete a következő [szám] ponttal egészül ki: „[szám] [e rendelet teljes címe] (HL L XX, év.XX.XX., X. o.), csak abban az esetben, ha a vevő a XXXX/év rendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében fogyasztónak minősül.”
- (2) A 2009/22/EK irányelv I. melléklete a következő [szám] ponttal egészül ki: „[szám] [e rendelet teljes címe] (HL L XX, év.XX.XX., X. o.).”

11. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet *[a kihirdetését követő hatvanadik nap]* naptól kell alkalmazni.

A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontját azonban 2018. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*